

Herziening WIV is grotendeels een herziening ten nadele van de burger

Inleiding

U heeft in dit voorstel de meeste aanbevelingen voor meer bevoegdheden door de commissie Dessens overgenomen, maar daarbij gemakkelijk de daarbij behorende uitbreiding van de controle vergeten. Er mag er veel bepaald worden door de ministers en hoofden van de diensten, zonder dat de toezichthouder of de kamer hier invloed op kan uitoefenen. Zoveel bevoegdheden bij de uitvoerende macht is niet goed voor de rechtsstaat.

Samenvatting

Dit voorstel houdt de mogelijkheid open om voor de periode van een jaar al het verkeer via een telecommunicatiemiddel af te luisteren. Dit zou nooit mogelijk mogen zijn in een rechtsstaat en hoe mooi u daar ook over praat, dit kan nooit noodzakelijk of proportioneel zijn. Ik verzoek u dan ook om de waarborgen hierop ernstig uit te breiden, ook als u enige kans van slagen wil hebben om dit voorstel door de Eerste Kamer te krijgen.

U toont noch in dit voorstel noch in de memorie van toelichting de noodzaak van de duur van een bevoegdheid en de bewaartermijn aan. Deze lijken nogal arbitrair, aangezien ingrijpende bevoegdheden als het aftappen van eenieders gegevens een jaar lang mag, maar het volgen van een specifiek persoon maar 3 maanden. Terwijl het eerste veel minder proportioneel is. Als u geen duidelijkere uitleg geeft over deze termijnen, lijkt mij dat de alleen de minimale termijnen van toepassing kunnen zijn en daarbij vind ik 3 maanden al aan de lange kant.

Niet alleen bij het briefgeheim, maar bij de meeste van de bevoegdheden moet de toestemming bij een onafhankelijke instantie worden gelegd, liefst een rechter. Momenteel kan alleen de Kamercommissie voor de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten commentaar sturen, maar zelfs deze kan een minister niet naar huis sturen en omdat men hier niet over kan praten met de rest van de kamer. Dus de kans dat beleid van een minister teruggedraaid wordt is minimaal. Al lijkt het erop dat de hele kamer nu inzage kan krijgen in de stukken, dus dat is tenminste een verbetering t.o.v. de huidige situatie.

Artikel 12 lijkt de mogelijkheid niet uit te sluiten dat er geaggregeerde gegevens worden gepubliceerd, zoals ook de politie doet voor het aftappen. Dit is belangrijk voor de controle op de diensten door de media en zou dan ook nog wel wat duidelijker in het voorstel mogen komen te staan.

Per artikel:

Artikel 4:

Wordt hier de NCTv bedoeld, of de huidige coördinator? Wat is de taak van deze coördinator, aangezien deze in de rest van de wet niet meer voorkomt?

Artikel 5

Waarom zitten er vertegenwoordigers van Buitenlandse Zaken en Veiligheid en Justitie in de commissie Veiligheids- en Inlichtingendiensten Nederland?

Het lijkt logischer om overleg te hebben op basis van specifieke zaken, deze ministeries hebben geen specifiek belang bij de inlichtingendiensten.

Daarnaast als deze commissie wordt uitgebreid,, komt er dan ook meer mankracht voor de commissie van toezicht en verbetering van het rechterlijk toezicht? Als er meer mensen iets te zeggen hebben over het verzamelen van de gegevens, dan moeten er ook meer mensen dit kunnen controleren.

lid 4

Kan de inlichtingendienst ook onderzoek doen naar onderwerpen die wel belangrijk zijn, maar mogelijk niet in het straatje passen van het huidige kabinet/de huidige minister? In het verleden is dit wel eens een blinde vlek geweest van de dienst en een onafhankelijke instantie die toestemming geeft zou ook soms voordelen kunnen hebben voor de dienst. Ondanks dat dit misschien als lastig kan worden ervaren, is dit voor alle partijen het beste.

lid 5

Dit lid geeft de regering wel erg veel bevoegdheid geeft om zonder controle meer taken naar zich toe te trekken. Er zou tenminste een afbakening moeten zijn van de taken die erbij kunnen komen en hoe deze van invloed zijn op het werk van de inlichtingendiensten.

Artikel 8

De term “andere gewichtige belangen” van de staat is wel een erg ruime bevoegdheid om allerlei personen en organisaties in de gaten te houden die mogelijk niet in de politieke opvatting van de huidige minister passen.

2d

“betreffende andere landen” is wederom ruim gedefinieerd. Bijv. “betreffende bedreigingen uit andere landen” voorkomt de mogelijkheid tot NSA-achtige praktijken zoals het afluisteren van bevriende regeringsleiders en economische spionage.

Artikel 9 lid 2

Dit is hoe bevoegdheden op een goede manier afgebakend kunnen worden, als dat overal was gedaan dan had u een stuk minder kritiek gekregen.

Artikel 12

lid 3

De genoemde punten in dit lid sluiten niet uit dat er geaggregeerde informatie over het werk van de inlichtingendiensten in het jaarverslag kunnen komen. Gaat dit ook gebeuren na het invoeren van dit wetsvoorstel?

Gaarne ook een lid toevoegen over welke gegevens wel in het jaarverslag kunnen komen, zodat niet alleen de CIVD hier inzicht in kan krijgen maar ook journalisten en geïnteresseerde burgers.

Lid 4

Betekent dit dat de minister niet verplicht is om deze gegevens met de Kamerleden te delen? Met welke reden is dit zo vrijblijvend en kan dat a.u.b. verder aangescherpt worden?

Lid 5

Om wat voor gevallen gaat dit? Gebeurt dit ook in gevallen waar minister of inlichtingendiensten meer bevoegdheden krijgen op basis van artikelen die daar de mogelijkheid toe bieden? Bijvoorbeeld artikel 36.

Het is goed dat er door dit lid meer Kamerleden dan alleen de CIVD inzicht kunnen krijgen in wat de dienst precies doet. Dit zorgt voor een betere parlementaire controle.

Artikel 13

Lid 1

Wordt hier bedoeld dat men niet specifiek op zoek gaat naar strafbare feiten? De dreigingen die de diensten onderzoeken lijken mij allemaal gebaseerd op mogelijke strafbare feiten?

Artikel 14

Lid 1

Aangezien er in landen als Spanje en Groot-Brittannië nog gewapende conflicten plaatsvinden, is het niet wat overdreven om verblijf in een heel land te verbieden? Er kunnen genoeg veilige plaatsen zijn in een land.

Artikel 18

lid 1a

Hoe rijmt dit zich met de bevoegdheden in artikel 30, 32 en 33. Deze bevoegdheden gaan veel verder dan de de specifieke personen die in dit lid worden genoemd.

Lid 1c

Als het om buitenlandse personen gaat, zijn er geen specifieke vermoedens nodig en mag van iedereen persoonsgegevens worden verwerkt? Dit lijkt me niet bepaal proportioneel. Verdere inperking is hier noodzakelijk.

Lid 1d en 2d

Als gegevens over onschuldige Nederlanders en buitenlanders via bevriende diensten binnenkomt, dan gelden daar geen enkele waarborgen voor. Dit betekent dat gegevens die op basis van paragraaf 3.2.2 niet verzameld mogen worden zo toch nog bij de diensten terecht kunnen komen, het zogenaamde “witwassen van gegevens”.

Lid 1e

Hoe wordt dit precies bedoeld? Het is wel erg ruim gedefinieerd.

Lid 1f

Is dit vanwege personeelsadministratieve redenen of zitten hier andere redenen bij? En zo nee waarom.

Lid 4

Wat betekent onvermijdelijk in deze? Zonder verdere waarborgen is het derde lid niet heel veel waard.

Lid 5

Wat betekent “logisch en onlosmakend” in deze? Haalt dit niet alle waarborgen in de leden 1 en 2 onderuit?

Artikel 22

Lid 3

Is deze keuze aan de verzochte persoon?

Artikel 24

Lid 1

Is het wel heel onafhankelijk als een hoofd van een dienst z'n eigen toestemmingen mag verlenen?

Lid 2

En zelfs ambtenaren van zijn dienst, als de minister er maar een kopie van krijgt?

Lid 3

Zolang u geen duidelijke toelichting geeft op de gekozen termijnen, lijkt mij dit niet heel noodzakelijk en zou dit wel verkort kunnen worden naar 4 tot 6 weken.

Lid 4

Waarom geldt deze bepaling niet voor andere mensen met een beroepsgeheim, zoals artsen, advocaten, etc. ? Is de journalist bevoegd om te pleiten bij de rechter waarom het geheim niet opgeheven moet worden? Hoe verhoudt dit zich tot het eerdere geval rond een telegraafjournalist en het bezoek van de Dalai Lama? Wordt toestemming in deze gevallen nu illegaal?

Lid 5

Waarom kan het hier wel voor een maand en in lid 3 niet?

Artikel 25

Lid 1a

Voor het observeren van personen in niet-huiselijke situatie is geen enkele toestemming nodig?

Artikel 26

Lid 3

Betekent natuurlijk persoon in deze ook iemand die geen ambtenaar is van de dienst? Is dat dan niet raar om iemand toestemming te geven een strafbaar feit te plegen? En welke soort van feiten zijn toegestaan?

Lid 4

Maar hij mag wel lokmiddelen inzetten om de persoon verder richting zijn doel te brengen? Bijvoorbeeld een wapen voor hem regelen? Is dat wenselijk?

Lid 7

Waarom een jaar?

Lid 8

Waarom pas na 30 jaar vernietigen?

Artikel 27

Lid 2

Wat is een beperkte tijd? Kan dat niet concreter? Het terugplaatsen klinkt vrij vrijblijvend, alsof het alleen gaat gebeuren als het persoon het object gaat missen. Wat gebeurt er met objecten die niet teruggegeven worden? Komen die later terug als het dossier gesloten wordt?

Lid 3

Waarom kan de minister de bevoegdheid afgeven om huisvredebreuk te plegen? Dit is een grondrecht en mag normaal alleen door een rechter opgeheven worden.

Artikel 28

Lid 1

Waar komt het originele DNA-profiel dan vandaan waarmee vergeleken wordt? Dit betekent dat er geen DNA-onderzoek op een persoon mag worden verricht? Er wordt verder ook niets gezegd over het verkrijgen van DNA uit andere bronnen.

Artikel 29

Zo zou dit hele wetsvoorstel moeten zijn omgeven met waarborgen. We hebben niet voor niets een rechtsstaat.

Artikel 30

Lid 2

Ik begrijp dat het voor de diensten soms nodig is om activiteiten zoals bedoeld in het eerste lid uit te voeren, maar de mogelijkheden die ze hiervoor mogen gebruiken volgens dit lid zouden toch wel eerst rechterlijke toetsing moeten ondergaan.

Lid 5

Hoe toont diegene aan dat de diensten mogelijk de verkeerde persoon hebben, aangezien de term 'redelijkerwijs' nogal algemeen is.

Lid 9

Waarom worden niet-relevante gegevens zo lang bewaard, dit lijkt me niet proportioneel?

Artikel 31a

Waarom wordt communicatiedienst hier zo ruim gedefinieerd? Zo ongeveer alles van een bibliotheek met één computer, een café met wifi, tot de grote telecombedrijven vallen hieronder. Kan dat niet wat minder breed?

En krijgen deze bedrijven hier een vergoeding voor? Dat is tenminste nog een redelijke waarborging dat deze bevoegdheid niet te pas en te onpas wordt ingezet.

Artikel 32

Lid 4

Waarom wordt het verzoek dan niet pas later ingediend, als het nummer wel bekend is?

Lid 5

Als men niet weet van wie een nummer is, hoe kan men dan weten dat het proportioneel is om deze persoon of organisatie af te luisteren?

Lid 9

Is het wenselijk dat voor het opnemen en ontvangen van militair verkeer helemaal geen toestemming nodig is? Zeker ook als er sprake kan zijn van bijvangst.

Daarnaast, wat is precies militair verkeer? Iedere communicatie van of over iemand die ooit met defensie te maken heeft gehad? In sommige landen zal dat dan zelfs iedereen omvatten. Kan dit niet wat specifieker?

Lid 10

Zelfde als artikel 30 lid 9

Artikel 33

Lid 1

Niet proportioneel.

Lid 2

En dan ook nog eens voor zo'n lange termijn

Lid 3

Waarvoor noch een minister, noch de rechter toestemming hoeft te geven.

Lid 5

Waarom wordt al het binnengehaalde internetverkeer 3 jaar bewaard zelfs als dat niet relevant is?

Lid 6

Waarom gelden er voor versleutelde gegevens geen strengere eisen, aangezien deze langer bewaard mogen worden. Zeker omdat het hier gegevens van iedere burger betreft en niet allen relevante gegevens.

Artikel 34

Lid 3

Wat wordt er precies bedoeld met "aantekening" maken? Het vastleggen van de resultaten, of verslaglegging van het onderzoek. En waarom is dat vrijblijvend?

Lid 4

Waarom is dit 12 maanden, terwijl dit over het algemeen bij andere gelijkwaardige, niet digitale, bevoegdheden 3 maanden is?

Artikel 35

Lid 3

Waar bestaat een selectie criterium uit? Wat is een toereikende motivering?

Artikel 36

Lid 1

Waarom wordt zoiets essentieels in een AmvB bepaald?

Lid 2

Waarom is hier geen toestemming voor vereist?

Lid 3

Wat als men die gegevens niet heeft?

Wat is een redelijke termijn?

Hoe zit het met de gemaakte kosten?

Artikel 38

Lid 1

Idem als artikel 36 lid 1

Lid 7

Idem als artikel 34 lid 4

Artikel 39

Waarom wordt hier geen bewaartermijn genoemd?

Lid 1

Idem als artikel 36 lid 1

Artikel 40

Lid 1a

Wat wordt bedoeld met nummer en soort dienst?

Lid 2

Waarom is hiervoor geen toestemming vereist?

Lid 3

Gaat het niet wat ver om dit van een telecomaandbieder te verwachten dat men actief inlichtingen gaat inwinnen?

Artikel 41

Lid 1

Is het redelijk om aan derden te vragen om iemand communicatiegeheim te schenden? Gaan we nu iedereen die iets van versleuteling weet vragen om te helpen? Is dat wel proportioneel? En krijgen deze mensen daarvoor betaald?

Lid 2

En dat zonder gerechtelijke toestemming.

Lid 5

Hoe toont diegene aan dat de diensten mogelijk de verkeerde persoon hebben, aangezien de term 'redelijkerwijs' nogal algemeen is.

Artikel 42

Hoe verhoudt zich dit tot artikel 27 waar wel toestemming voor nodig is? Waarom is deze vorm van huisvredebreuk anders dan dat? Hoe zit dat met afgesloten of beveiligde omgevingen? Waarom hoeft een rechter niet eerst toestemming te geven voor huisvredebreuk?

Artikel 43

Lid 1

Dit lid geeft enige inperking van de bevoegdheden in paragraaf 3.2.2, maar gaat nog niet ver genoeg.

Lid 2 en 3

Waarom worden alleen de rechten van de betrokkene meegenomen, terwijl de bevoegdheden in paragraaf 3.2.2 voor een deel betrekking hebben op de hele bevolking en zelfs op een deel van het buitenland zover deze gegevens over ons grondgebied gaan?

Lid 4

Kan het opslaan van gegevens van alle burgers ooit evenredig zijn aan welk doel dan ook?

Artikel 44

Dit is een goede waarborg, waarvan akte.

Artikel 46

Lid 1

Waarom pas na 5 jaar, aangezien het bleek dat deze termijn problematisch is bij het informeren? Zou dat dan niet verkort moeten worden?

Waarom alleen bij deze bevoegdheden?

Lid 2

Kan de commissie daar bezwaar tegen maken?

Lid 3

Waarom geen informatie over ingezette bevoegdheden rond telecommunicatie bijvoorbeeld?

Lid 5

Wat is redelijkerwijs? Wordt dit in dit geval ook aan de commissie van toezicht gemeld?

Lid 6

Als het toch afgewezen wordt zoals gemeld in artikel 70, waarom dan wachten met informeren?

Lid 7

Hoe kan uit de in lid 3 genoemde informatie worden achterhaald welke bronnen, betrekkingen of specifieke methodes zijn toegepast? Aangezien het huidige voorstel slechts op 1 bevoegdheid betrekking heeft is dat laatste sowieso altijd van toepassing?

Artikel 47

Hoe zit dit met gegevens uit buitenlandse bron die mogelijk niet legaal zijn onder paragraaf 3.2.2. Verder lijken de waarborgen hier verder goed in elkaar te zitten.

Artikel 49

Lid 2

De aard van de mededeling? Dat is wel wat vaag.

Lid 3

Dus behalve ongeëvalueerde gegevens wordt alles zonder toestemming doorgegeven aan vreemde mogendheden?

Artikel 52

Lid 1

Kan? Zou dat niet "moet" moeten zijn?

Lid 3

En de advocaten van de verdachten in deze zaak?

Artikel 53

Lid 1

Dat is nogal ruim geformuleerd, er kunnen ook allerlei private instanties betrokken zijn bij de uitvoering van de publieke taak. Verdere inperking is wel gewenst en dan op een controleerbare wijze, niet alleen in een AmvB.

Artikel 54

Lid 1

Bevoegd waartoe? Op basis waarvan? Onduidelijk en onvoldoende gedefinieerd.

Lid 3

Afhankelijk van wie de bevoegde persoon is, wie is de tegenpartij en mag die hetzelfde inzien?

Artikel 55

Lid 1

Aangezien gegevens niet meer dan 3 jaar na verwerking mogen worden bewaard volgens dit wetsvoorstel, hoe kan het dat er nog gegevens zijn 10 jaar na verwerking?

Lid 2c

Andere instanties is onduidelijk weergegeven en geeft geen waarborgen nog mogelijkheid tot controle. Noodzakelijkheid en proportionaliteit kan zo niet worden aangetoond.

Artikel 57

Lid 1 en 2

Lijkt me redelijk en logisch.

Lid 3

Welke wettelijke regels? Op basis van welke wet? De archiefwet?

Lid 4

Waarom kunnen deze gegevens niet verwijderd wordt als u in paragraaf 5.5 stelt dat u deze toch nooit zult verstrekken?

Artikel 58

Lid 1

Aangezien blijkt dat tot nu toe weinig tot geen gegevens zijn verstrekt aan het archief op basis van de vorige wet, lijkt het me dat de minister in deze niet de objectieve instantie is die hierover kan oordelen. Hier zou bijv. de commissie van toezicht, de rechter of de kamers beter over kunnen oordelen.

Zie bijv. Constant Hijzen & Anne Tjepkema: De toekomst van de inlichtingendiensten

Lid 2

Wat is het gevoel van de Ministerraad? En wat maakt dit lid anders dan het eerste lid door deze toevoeging?

Artikel 61

Lid 2 en 3

Is een natuurlijke persoon inzetten om belangen van de dienst te beschermen niet wat gek? En krijgt deze persoon hier een vergoeding voor?

Artikel 64

Lid 1

Deze termijn is behoorlijk wat langer dan in de Wbp. Wat is daar de reden van? Is dat noodzakelijk?

Lid 2

De gegevens worden, indien het verzoek is ingewilligd, al na de 3 maanden in het eerste lid verstrekt. Wat wordt er dan bedoeld met deze 4 weken en wat wordt daarna ter kennis gegeven?

Artikel 67

Zouden andere familieleden niet de mogelijkheid moeten hebben dit op te vragen als de genoemde personen niet aanwezig zijn?

Artikel 68

Zie artikel 64

Artikel 69

Lid 2

In deze genoemde volgorde?

Lid 3

Aangezien u geen rekening houdt met de termijn van de Wob, waarom zou u dan wel aanspraak mogen maken op een vergoeding volgens de Wob?

Artikel 70

U heeft zojuist 4 artikelen geschreven die nooit van toepassing zullen zijn omdat de gegevens er, a niet zijn, b niet verstrekt zullen worden en c er niet meer zullen zijn als ze wel verstrekt mogen worden.

Kunt u dat niet wat korter en minder wollig omschrijven? Of de termijn in Lid 1a verkorten zodat deze artikelen geen wassen neus zijn?

Artikel 71

Zie artikel 70

Artikel 72

Lid 1

Hoe zou een manier van verstrekking als vermeld in Artikel 69 lid 1c dit tot gevolg kunnen hebben?

Lid 2

Zie opmerkingen bij lid 1, met daarbij toegevoegd dat deze belangen nog minder gewicht hebben en gevolgen kunnen hebben.

Lid 3

Kan de commissie hier bezwaar tegen maken? Waarom niet? Kan dat ergens anders wel?

Artikel 73

Op deze wijze zou artikel 72 opgesteld moeten zijn.

Artikel 74 en 75

Is dit niet een wat bureaucratische manier van samenwerken?

Artikel 76

Lid 1

Wat voor soort samenwerkingsrelaties zijn er mogelijk?

Lid 2

Wat omvat dat specifiek voor het delen van informatie?

Lid 3

Maar deze voorwaarden sluiten samenwerking niet uit. Zouden de eerste twee eisen niet bindend moeten zijn? Zie ook de geschiedenis met het delen van inlichtingen aan Marokko eerder, waarvan een aantal zaken in het nieuws geweest zijn en ook mensen zijn gemarteld adhv gegevens verstrekt door onze diensten en daarom vrijgesproken.

Lid 4

Zou dit niet een onafhankelijke toestemming van een rechter behoeven? Daarnaast worden hier gegevens van vastgelegd zodat de commissie van toezicht dit kan controleren?

Artikel 77

Lid 1

En de belangen van de burgers op wie deze gegevens betrekking hebben?

Lid 2

Waarom zou het noodzakelijk, proportioneel of zelfs maar wenselijk om ongeëvalueerde gegevens aan buitenlandse diensten te geven? En dat zonder rechterlijk toezicht? Waarom mogen geëvalueerde gegevens zonder toestemming mogen doorgegeven aan buitenlandse diensten? Is dat proportioneel?

Lid 4

Zie lid 1.

Lid 6

De minister zou het toch juist niet moeten mandateren aan het hoofd van de dienst als er risico's verbonden zijn aan het samenwerken met een specifieke dienst?

Artikel 81

Lid 1

Op zich logisch, maar hoe zit het met de vastlegging en het informeren van betrokken persoon?

Artikel 82

Lid 1

Zie Artikel 81

Lid 2

Wie houdt hier toezicht op?

Artikel 83

Lid 1

Hoe verhoudt zich dit tot artikel 13 lid 1? Voor welke gevallen mag dit? En op welke wettelijke basis? Het lijkt me dat dit artikel daar wat smal voor is en weinig specifiek.

Artikel 84

Gaarne iets meer informatie over de soorten van informatie en instanties waarvoor dit gaat gelden in de wet opnemen, zodat voor de samenwerking wat meer waarborgen gelden.

Artikel 85

Moet hier niet een bepaling aan toegevoegd worden over het kunnen verplichten van de minister een advies op te volgen? U heeft nu in de afgelopen hoofdstukken zeer uitgebreid uw bevoegdheden opgerekt, maar alle adviezen wat betreft toezicht heeft u genegeerd. Hoe verwacht u dat dit voorstel ooit wordt aangenomen in de Eerste Kamer? Of een gang naar het Europees Hof overleeft?

Artikel 86

Lid 1

Als de bevoegdheden worden uitgebreid, waarom wordt de omvang van de commissie dan niet uitgebreid?

Artikel 87

Lid 2

Wordt dit verzoek dan ook opnieuw gedaan aan de opstellers van de aanbevelingslijst? Hoe vaak mag zo'n verzoek opnieuw worden gedaan? Aan welke eisen moet dit verzoek voldoen, qua argumentatie?

Artikel 90

Waarom in een AmvB?

Artikel 91

Lid 2

Zou dit niet door een onafhankelijke instantie moeten worden voorgedragen?

Artikel 94

Waarom niet? Of bepaalde delen voor bepaalde beroepsgroepen als journalisten en advocaten?

Artikel 96

Lid 4

Waarom geldt dit niet voor een minister? Waarom zou deze geen verantwoording hoeven afleggen?

Lid 7

Betekent dit ambtsgeheim dat ambtenaren van de diensten zich van veel inlichtingen kunnen verschonen? Is dit wenselijk voor een goede uitvoering van het toezicht?

Artikel 98

Hebben deze deskundigen een geheimhoudingsplicht?

Artikel 101

Lid 3

Waarom wordt het toezichtrapport pas vastgesteld na reactie van de minister? Aangezien deze geen wijziging meer kan uitvoeren en toch slechts een reactie kan geven?

Artikel 102

Lid 1

Kan? Zou dat niet "moet" moeten zijn?

Lid 3

Waarom kan de commissie hierna niet op z'n minst nog een mededeling doen en liever zelfs een bindende aanwijzing?

Artikel 109

Hoe kan de afdeling aan deze gegevens komen zonder een onderzoek in te stellen?
Is het redelijk om van de burger te verwachten dat hij de precieze wijze en volgorde van klachten indienen kent. Wijst iemand hem daar vooraf op?

Artikel 110

Hoe kan een klacht als 'kennelijk ongegrond' worden aangemerkt als er geen onderzoek is gedaan?

Wie bepaalt of dit nauw samenhangt met een andere procedure?

Artikel 111

Lid 1

Waarom is voor de termijn van een jaar gekozen?

Lid 2

Op welk optreden slaat deze termijn van een jaar? Van het uitoefenen van de bevoegdheid of de klacht? Indien het eerste, dan is dat niet redelijk aangezien er pas 5 jaar na het uitoefenen informatie hierover mag worden verstrekt aan de betrokkene.

Artikel 114

Lid a

Waarom kan iemand van buiten de dienst geen misstand melden als diegene daarover informatie krijgt?

Artikel 115

Zie artikel 114

Artikel 117

Lid 1b

Zie artikel 109

Artikel 122

Lid 1 en 2

Waarom worden per definitie alle verzoeken tot kennisneming geweigerd? Er kunnen best gegevens bij zijn waarvan de commissie oordeelt dat deze openbaar gemaakt kunnen worden. De geschiedenis leert ons dat de minister niet de meest onafhankelijke persoon is om hierover te oordelen.

Artikel 126

Lid 1

Hoe zit dit voor het strafrecht? Heeft de rechter daar geen inzage in de stukken? Is dat wenselijk?

Artikel 127

Lid 2 en 3

Wat is hier de wederpartij? De staat? Zal deze dan niet altijd volharden in het weigeren van toestemming? Moet hier een gefundeerde mening aan ten grondslag liggen? Dus niet een algemene opmerking over belangen van de dienst of de staat o.id.

Artikel 131

Lid 2

Wat heeft de minister van Economische Zaken hiermee te maken?

Artikel 132

Lid 2

In hoeverre kan je niet-opzettelijk geen medewerking verlenen? Zijn de eisen niet streng, in verhouding tot de gevraagde diensten? Als iemand oprecht geen kennis heeft, maar de dienst houdt vol van wel dan is diegene sowieso al strafbaar, aangezien niet het achterhouden van kennis strafbaar is maar het niet meewerken op zich.

Met vriendelijke groet,

Rogier Schoenmaker

Bezorgde burger en vrijwilliger diverse privacyorganisaties